

gørelsen træffes mod den pågældendes vilje, skal den godkendes i det sociale nævn, jf. § 109 f.

Boligen omfatter foruden den individuelle bolig, også de fælles opholdsområder i tilknytning til boligen.

Til § 109 d

Anvendelse af beskyttelsesmidler

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, giver hjemmel til at foretage fastspænding med stofseleer til seng, stol, toilet m.v. for at hindre fald, som beskyttelse for stærkt fysisk hæmmede personer. Det samme gælder nødvendig fastspænding til kørestol eller andet hjælpemiddel. Bestemmelsen vil navnlig have praktisk betydning for personer, der foruden at have en psykisk funktionsnedsættelse, også er fysisk hæmmede.

Som et eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes den situation hvor en dement mand havde mistet evnen til at gå, men gjorde til stadighed forsøg herpå, med benbrud til følge. Den pågældende var indlagt på en afdeling, hvor man fastspændte ham som beskyttelse - også i natte-timerne.

Såfremt anvendelse af beskyttelsesmidler efter stk. 1 sker mod den pågældendes vilje, forudsætter anvendelsen det sociale nævns godkendelse, jf. § 109 f. Denne form for beskyttelse betragtes ikke som fiksering, men som nødvendig daglig hjælpeforanstaltning på grund af personens stærke fysiske og psykiske svækkelse.

Til § 109 e

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke.

Den foreslåede bestemmelse giver kommunen eller amtskommunen adgang til at indstille til det sociale nævn at træffe afgørelse om at en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne skal optages i et bestemt botilbud efter serviceloven, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap eller efter lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., når det er absolut påkrævet for at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig, når den pågældende ikke samtykker i flytningen. Det bemærkes, at det i den forbindelse ikke er afgørende, i hvilken bolig den pågældende aktuelt bor.

Ved samtykke til optagelse i særlige botilbud kræves en klar forståelse hos den pågældende af, hvad det

er for en foranstaltning, der er tale om. Bestemmelsen handler således ligesom bestemmelserne i §§ 109 a-d også om de tilfælde, hvor der er tvivl om hvorvidt den pågældende reelt medvirker frivilligt.

I forslagets økonomiske beregninger er det forudsat, at bestemmelsen i § 109 e vil blive anvendt i 100 tilfælde årligt. Der er tale om et forholdsvis højt skøn idet bestemmelsen både omfatter tilfælde, hvor pågældende modsætter sig en flytning og tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt pågældende samtykker til flytningen.

Bestemmelsen skal alene kunne anvendes i grave-rende tilfælde, hvor såvel hensynet til den pågældende, til omgivelserne og til de krav, der med rimelighed kan stilles til kommunen om at etablere passende servicetilbud i den pågældendes oprindelige bolig, bevirker, at der er et åbenbart behov for indgriben. Flytningen til et passende botilbud skal medføre en klar forbedring af den enkeltes situation og livskvalitet. Den raske ægtefælle bør almindeligvis være enig.

Som et eksempel kan nævnes den situation, hvor kommunen indstiller til det sociale nævn, at en svært dement mand på 82 år flytter til plejebolig. Indstillingen begrundes med, at ægtefællen på grund af egen sygdom ikke længere er i stand til at passe manden. Parret modtager praktisk hjælp fra hjemmeplejen og manden har en aflastningsplads i dagcenter fem gange om ugen. Indstillingen begrundes endvidere med, at manden ikke er i stand til at tage den fornødne medicin, som skal tages efter behov på grund af luftvejsproblemer. Kommunen finder det derfor uforsvarligt at lade manden blive boende i hjemmet, da hjemmeplejen ikke har mulighed for at observere, når der opstår behov for medicin. Ægtefællen er enig i beslutning om flytning til plejebolig, da den demente er rastløs, vandrer omkring med åndenød og får hyppige angstanfald. Den demente ønsker ikke at flytte til plejeboligen, som han har besøgt sammen med ægtefællen. Han forstår ikke, at han kan opnå en bedre og mere målrettet pleje i plejeboligen.

I et sådant tilfælde vil forslagets § 109 e skabe hjemmel til at lade den 82-årige mand flytte til et egnet botilbud.

Afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke træffes af det sociale nævn efter indstilling fra kommunen eller amtskommunen. Nævnets afgørelse skal efter forslaget træffes senest 2 uger efter modtagelse af amtskommunens indstilling.